

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Oficis

Havent esmorzat una dotzena d'ostres i colat entre pit i espatlla l'ampolla habitual de **Dom Pérignon**, collita 1742, el bon vividor i millor pensador **Voltaire** escrivia (suposo d'oïda) que el treball allunya tres problemes capitals: l'avorriment, el vici i la penúria. En els darrers temps, potser per allò de treure el ventre de pena, han anat desapareixent uns quants oficis com ara el de telefonista, llevadora a domicili, netejabotes, acomodadors, projeccionista cinematogràfic. Avui ha desaparegut l'entrañable **Alfredo** de "*Cinema Paradiso*". De la mateixa manera que uns oficis han begut oli, altres de novíssims entren al mercat laboral. Un dels darrers: *Assessor d'intimitat*. Com sona. L'assessor d'intimitat és l'encarregat de procurar espais de seguretat i consentiment en les escenes de sexe al teatre i a l'audiovisual. Una figura inexistent a les Espanyes, però que s'obre camí a les Europes i els Estats Units d'Amèrica seguint les petjades del #metoo. La clau és preguntar, demanar permís per tocar el cos de l'altre (és a dir, de l'altra) i que tot estigui pactat, erradicant situacions incòmodes. El consentiment, per tant, és el factor bàsic de totes les relacions dins i fora d'escena. No queda clar si l'assessor d'intimitat aixecarà acta. Amb el que està caient, quan els homes som presumptes culpables fins que no es demostrï el contrari, oi **Johnny Depp**, els assessors només seran dones?